

УДК 338.246.02(477)

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ, ЯК ФАКТОР СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Студ. Шелудько В.Я., гр. БПУ-1-17

Науковий керівник проф. Бугас В.В.

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Досліджуємо і визначаємо місце економічної стійкості підприємства в забезпеченні його конкурентоспроможності, обґрунтування важливості стійкості як передумова забезпечення його конкурентних переваг.

Об'єкт і предмет дослідження. Сучасні умови діяльності вітчизняних підприємств і конкурентоспроможність, як фактор стійкості підприємства.

Методи та засоби дослідження. Для узагальнення наукової думки і досягнення поставленої мети систематизуємо наукові погляди, які є предметом вивчення конкурентоспроможності.

Наукова новизна і практичне значення. Сучасні умови діяльності вітчизняних підприємств характеризуються наявністю потенційних загроз та втратою конкурентних переваг. Підтвердженням цьому є результати Звіту конкурентоспроможності 2011-2012 років, підготовленого Всесвітнім економічним форумом.

Результати дослідження. Макроекономічні очікування розвитку національної економіки також визначають актуальність формування та забезпечення конкурентних переваг українських підприємств на ринках збуту. Насамперед, це пов'язано з подорожчанням енергоносіїв та сировини і матеріалів, підвищенням впливу обмінного курсу гривні, податкового тиску, недостатнього попиту, недостатності обігових коштів, конкуренції з вітчизняними та іноземними виробниками. В цих умовах уваги потребує збільшення економічної стійкості підприємств як основного фактора їх конкурентних позицій на ринку. Дослідження свідчать, що намітилась негативна тенденція в оцінці респондентів фінансово-економічного стану своїх підприємств в останні роки. Більшість респондентів вважають, що їхні підприємства не мають здатності до ефективного розвитку, збереження економічної рівноваги, до гарантування інвестиційної привабливості в перспективі в границях можливого ризику. А це, в свою чергу, визначає рівень конкурентної позиції підприємства на ринку. В цих умовах постає питання можливості та необхідності забезпечення достатнього рівня економічної стійкості вітчизняних підприємств з метою утримання та формування їх конкурентних переваг.

В сучасних умовах розвитку національної економіки та її складових елементів зростає необхідність підвищення рівня їх економічного розвитку, на досягнення якого суттєвий вплив чинить ступінь конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. Підприємство є головним складовим елементом національної економічної системи. Успішний розвиток підприємства обумовлює досягнення основних цілей всіх пов'язаних з ним зацікавлених груп, а саме: споживачів, персоналу, інвесторів, постачальників, державних органів та ін. В умовах конкуренції ефективність функціонування підприємства буде визначатись максимізацією його економічної стійкості. Основою економічного розвитку підприємства є система базових елементів, що обумовлені інтересами визначених категорій груп та формують особливості поведінки підприємницької структури. Посилюється роль економічної політики підприємства, що охоплює значну кількість сегментів регулювання, і складовими якої виступають політики взаємовідносин підприємства з різними економічними агентами зовнішнього та внутрішнього середовища. А це, в свою чергу, позиціонує підприємство на ринку з точки зору його конкурентоспроможності. Проблема забезпечення конкурентоспроможності підприємства набуває особливої гостроти, оскільки саме рівень конкурентоспроможності визначає

можливість адаптації підприємницької структури до мінливих ринкових умов й до переваг перед іншими компаніями визначеної галузі. Саме завдяки індикатору конкурентоспроможності можна оцінити ефективність діяльності суб'єкта господарювання та визначити його економічну стійкість.

Базовими положеннями економічної політики є: принципи діяльності та поведінки підприємницької структури; пріоритети та цільові установки, пов'язані з діяльністю підприємства; механізм взаємодії з іншими економічними агентами. Підприємство, застосовуючи інструменти внутрішньої та зовнішньої політики, прямо впливає на рівень своєї конкурентоспроможності, що визначається наступними характеристиками, а саме: здатність отримувати прибуток; адаптація до мінливих умов середовища; привабливість товару; здатність випуску продукції, що користується попитом; рівень ефективності використання економічних ресурсів відносно ефективності використання економічних ресурсів конкурентами.

Виробнича політика, пов'язана з регулюванням техніко-технологічних напрямів виробничого процесу на підприємстві. Фінансова політика як складова економічної політики підприємства повинна бути спрямована на створення ефективних фінансових потоків. Маркетингова політика визначає механізм дослідження ринку, на якому діє підприємство. Кадрова політика пов'язана з системою усвідомлених та обґрунтованих правил і норм, що приводять людські ресурси в згуртований й відповідальний високопродуктивний колектив у відповідності пріоритетами розвитку підприємства.

Висновки. Таким чином, аналіз факторів, що впливають на рівень конкурентоспроможності приводить до висновку, що під конкурентоспроможністю підприємства слід розуміти його місце та роль на ринку, здатність забезпечити високий рівень прибутку за рахунок максимальної реалізації свого економічного потенціалу. Все це обумовлює прямий взаємозв'язок категорії «конкурентоспроможність» з категорією «економічна стійкість підприємства». Підтвердженням цьому є методики оцінки конкурентоспроможності підприємства, запропонованих науковцями-економістами, які ґрунтуються на такому індикаторі, як «фінансовий стан або економічна стійкість підприємства». Таким чином, хороший фінансовий стан підприємства буде визначати клімат для залучення додаткових фінансових ресурсів, що, в свою чергу, буде сприяти збільшенню рівня конкурентоспроможності організації. Покращення ж фінансового стану підприємства можливе тільки за рахунок власних коштів, що робить процес розподілу прибутку головним при формуванні економічної стійкості підприємства. Отже, економічна стійкість підприємства є тим базисом, що забезпечує передумови ефективного функціонування бізнес структури та її економічну рівновагу, формує її конкурентні переваги на ринку. Тому актуальності набуває проблема виявлення напрямків підвищення економічної рівноваги підприємства, формування основних економічних індикаторів його стійкості та його конкурентоспроможності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Постанова «Про схвалення Прогнозу економічного і соціального розвитку України на 2017 рік та основних макропоказників економічного і соціального розвитку України на 2018 і 2019 роки» від 1 липня 2016 р. № 399[електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/ru/399-2016-p>
2. The Global Competitiveness Report 2015-2016 [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reports.weforum.org/globalcompetitiveness-report-2015-2016/>
3. Родіонов О.В. Управління репутацією для забезпечення конкурентоспроможності підприємств малого та середнього бізнесу регіону / О.В. Родіонов // Управління проектами та розвиток виробництва: Зб. наук. праць - Луганськ: вид-во СНУ ім. В.Даля, 2012.- №1(41). - с. 65-71.